

Impost de successions: una reforma insuficient

LLUÍS MATAS I BERTRAN

President Comissió Indústria i Innovació Cambra Comerç i Indústria de Sabadell

El propassat 12 de febrer, en aquest mateix diari es publicava l'article "Un impost de successions just", signat per la Diputada al Parlament de Catalunya, Sra. Montserrat Capdevila. Agafant el seu fil argumental, voldria fer els següents comentaris:

El 21 de juliol de 2007, la Cambra de Comerç, amb el suport del despatx d'advocats Cuatrecasas, vam elaborar la "Nota sobre la tributació del Impuesto de Sucesiones y Donaciones de las empresas familiares en España", i posteriorment ens vàrem posicionar públicament sobre la supressió dels impostos de Patrimoni i Successions i Donacions. Entre d'altres motius, ens vàrem pronunciar alertats per la fuga de capitals i empreses i persones per motius fiscals, i per la competència negativa i deslleial de les diferents comunitats de l'Estat Espanyol.

Posteriorment, el 24 d'abril de 2008, ens felicitàvem de la supressió de l'Impost de Patrimoni (un tribut d'àmbit estatal), fet que normalitzava una situació injusta, anacrònica i insostenible, i que ens equiparava als països de la UE, en els que aquest impost s'havia suprimit feia molt de temps.

Tornant a l'Impost que grava les herències, recentment, el Govern de Catalunya, ha aprovat el projecte de llei de reforma, modificant-lo i millorant-lo, però a la franja baixa de les previsions inicials, i lluny d'eliminar-lo.

En aquest sentit, dies després hem pogut veure publicada als diaris la campanya de publicitat institucional, on el Govern defensa i resumeix les millores

DS

"Si d'altres comunitats han prescindit d'aquest impost, per què no ho pot fer Catalunya?"

i el pas endavant fet en la reforma de la llei sota el títol: "L'Impost de successions desapareix per al 94% dels contribuents". I subtitula: "a partir d'ara, només l'hauran de pagar els grans patrimonis, així s'afavoreix la redistribució de la riquesa i es fomenta la igualtat d'oportunitats".

A banda de les afirmacions ideològiques

més o menys encertades, les xifres i els càlculs són inexactes, i els exemples tendenciosos, induint a equívocs al lector. Cal recordar que la reforma no es podrà aplicar en la seva totalitat fins el 1 de juliol de 2011, quan els exemples de la publicitat diu "el que es pagarà ARA". Hauríem de demanar que la publicitat institucional respectés les disposicions sobre publicitat deslleial, subliminal i encoberta, i també el codi de conducta publicitària, que diu que els anuncis institucionals han de ser clars i complets. La publicitat institucional no ha de portar a conclusions errònies, ni per ambigüitat, per inexactitud de dades o per ommissió ni per altres circumstàncies. No es pot crear confusió ni barrejar els missatges.

Tot i la reforma prevista a Catalunya i que beneficia a un nombre més ampli de persones que l'anterior normativa, segueix existint una gran diversitat de regulacions de l'impost, de tipus de gravàmens i bonificacions, i continua creant unes diferències que distorsionen el marc fiscal de les empreses i les persones, provocant diferències del mercat i de la lliure competència, generant tensions i desplaçaments de domicili, actius i capitals. Si d'altres comunitats autònomes s'han pogut permetre "el luxe" de prescindir de l'ingrés que suposa aquest impost, per què no ho pot fer Catalunya?

La no supressió total d'aquest tribut, que segueix provocant un tracte comparativament desfavorable per la població resident a Catalunya, té efectes negatius sobre la viabilitat i competitivitat de l'economia de moltes empreses i autò-

noms, en seguir incidint sobre bases tributàries ja gravades per altres impostos, en moments ja prou complexos per la supervivència del nostre teixit econòmic.

Si ens cenyim estrictament a la regulació i tractament de l'empresa familiar, les diferències entre normatives de comunitats són mínimes, però aquest fet no es pot separar de la situació regulatòria que afecta l'empresari com a agent bàsic de l'economia.

El patrimoni de l'empresari no es pot dissociar de l'empresa familiar, encara que en un moment concret no tingui relació amb la seva activitat, però sí que l'ha tingut, i la pot tornar a tenir. Des del punt de vista d'anàlisi econòmica i patrimonial i balanç consolidat, el patrimoni de l'empresari suposa també una garantia de solvència i de continuïtat de les activitats i llocs de treball de les empreses per al futur.

Aquests actius poden servir per negociar finançaments, plans d'expansió, reestructuracions, etc. Per tant, considerem que no es pot dissociar, i que aquest tractament discriminatori té repercussió en l'economia i l'empresa familiar via patrimoni de l'empresa, i això segueix sent percebut així pels mateixos empresaris.

Cambra de Comerç de Sabadell, atinent la demanda del col·lectiu que representem, seguirem reclamant que Catalunya tingui un tracte igualitari, i suprimeixi l'Impost de Successions i Donacions, tal com han fet Navarra, País Basc, Madrid o el País Valencià, i la major part dels països del món -no tant sols la Itàlia de Berlusconi ■

PUNT DE VISTA

¿A favor o en contra de los cultivos transgénicos?

Texto y fotos: Juan Reyes

ANGIE ARIZA

Carnicera

Todo lo que sea artificial pienso que es malo, y más en la alimentación. Yo creo que actualmente estamos consumiendo productos transgénicos sin saberlo y los consumidores deberíamos estar informados de lo que comemos. Si se indicara en el envase, no compraríamos productos que contuvieran transgénicos.

ANTONIO FERNÁNDEZ

En paro

Si no están destinados al consumo humano, sino a la fabricación de papel como es el caso de la patata transgénica, no lo encuentro mal. Aunque es seguro que al final llega a nuestra alimentación. Pero yo supongo que, si lo autorizan las personas que saben del tema, es porque debe de ser seguro para nuestra salud.

ELENA FEBAS

Farmacèutica

No estoy a favor de los productos transgénicos porque detrás de esta industria hay muchos intereses económicos que buscan obtener mayores beneficios. I tampoco no creo que hi hagi total transparència sobre la seva repercussió en la salut de les persones a llarg termini. Són un exemple més del poder de manipulació.

JOSEP M. RODÓ

Pagès

En contra. Això de manipular genèticament les llavors no pot ser bo. Una cosa és un empelt en una planta i una altra tractar amb gens per aconseguir la llavor perfecta. Probablement hi ha ara molts problemes de salut que vénen per la consumició d'aquest tipus de productes, que prenem la majoria de vegades sense saber-ho.

SILVIA LÓPEZ

Herboristeria

Soy contraria. ¿Por qué preferimos consumir carne sin hormonas o por qué queremos pollos bien criados y no de los que crían en dos meses? Lo natural es mucho más saludable. Me parece injusto estar consumiendo transgénicos sin saberlo. En las etiquetas de todos los productos deberían indicar si son o no transgénicos.